

Председник Скупштине Војводине Шандор Егереш оценио је да су сви у Србији губитници због одлагања кандидатуре за чланство у Европској унији. Он је у интервјуу за „Дневник” казао да је Војводина тиме посебно погођена јер је њена политика заснована искључиво на европским вредностима и процесу евроинтеграција.

– Ми имамо све потенцијале и веома добре односе с бројним европским регијама, али и најискреније намере да управо због угледа који Војводина има у европским институцијама помогнемо целој земљи да се тај процес убрза. Војводина је препозната у Европи као веома озбиљна регија која има озбиљну европску платформу. То, међутим, морају да препознају и у Београду. Нисмо ми сепаратисти, како нам то приписују, већ све што радимо – чинимо у интересу целе Србије – казао је Егереш.

Он је додао да неизвесност око европских интеграција ником не одговара, посебно због тога што ће у наредном периоду евроскептицизам јачати, што, како је навео, није у интересу ни Војводине, али ни целе Србије.

– Морамо имати јасну и искрену политику. Имам утисак де се понекад у целом овом процесу понашамо као рак: направимо један корак напред и кад би требало да на основу њега остваримо неки резултат, ми се вратимо два корака назад. То води само у ћорсокак – упозорио је он.

Треба ли војвођанске институције да утичу на промену државне политике која не даје очекиване резултате, како то сматрају у неким опозиционим странкама?

– Војводина има јасну европску политику од 2000. године, а наш државни врх мора нешто да мења у том погледу. Морамо бити јасни, конкретни и искрени и према нашим грађанима и према Европској унији. И морамо учинити све да се вратимо процесу евроинтеграција, односно да добијемо кандидатуру. Војводина не треба да доказује да је опредељена за европске интеграције. Ми европску политику водимо последњих 11 година.

Да ли је процес евроинтеграција ипак доведен у питање, пошто наши званичници поручују да неће менјати политику, а скептични су и у погледу одлуке везане за кандидатуру, коју очекујемо у марту?

– Мислим да немамо право да будемо скептични већ да треба да испунимо услове који су добро познати. А то никако не значи да се мора признати независност Косова, али значи да се мора успоставити дијалог и сарадња с Приштином. Не знам шта би била алтернатива. Ми смо део Европе.

Мислите ли да би одлагање евроинтеграција могло утицати на расположење грађана, односно на наредну изборну кампању у смислу јачања екстремистичких снага?

– Нажалост, све је могуће. Али, док год не будемо имали јасну политику, ми ћемо се унутар Србије такмичити једино по сиромаштву – ту мислим и на Војводину и на Шумадију, источну Србију..., уместо у напретку. Војводина је некад била у врху по развијености, а данас је неразвијени регион с веома много незапослених и социјално угрожених. Слична је ситуација и у другим деловима земље. Због тога сам и председника Србије позвао да окупи економски тим који ће израдити стратегију борбе против сиромаштва и економског опоравка. Ако желимо добро Војводини, то желимо и целој Србији. А централна власт у Београду траба да искористи економске потенцијале Војводине, али и политичке, посебно у погледу процеса евроинтеграција.

Како је то могуће ако пет година након доношења Устава још увек није решено питање финансирања АПВ?

– Доношење закона о финансирању Војводине кључно је за развој Покрајине, што би се свакако одразило и на целу земљу. Због недоношења тог закона Војводина није ни била у прилици да ангажује све своје капацитете. Војводина због тога до сад није имала ни озбиљан развојни буџет. И могу да кажем да смо у оквирима у којима смо деловали у неким тренуцима направили право чудо. Међутим, дугорочно гледано, ми немамо развојне механизме. Док се то не промени, и даље ћемо се такмичити у сиромаштву. А то не зависи од нас већ од централне власти, јер ми имамо ингеренције на папиру али немао приходе да бисмо те ингеренције могли у пуној мери реализовати. Уз то, фамозни уставни минимум од седам одсто никад није у потпуности испоштован. Чак смо дошли до врло непријатних ситуација да се не могу завршити неке планиране или започете инвестиције, или да се исплате они који су на тим инвестицијама анагажовани.

Каква су ваша очекивања у том погледу у наредној години – за неколико дана Скупштина Војводине изјашњаваће се о новом буџету?

– Ако би Војводина имала стварно развојни буџет, то би свакако помогло и остатку Србије. Било би добро да нам то буде омогућено у 2012. години да бисмо могли наставити започете пројекте и инвестиције. Међутим, мислим да је пред нама година великих искушења и у економском погледу, али у политичком, пре свега због неизвесности одлуке о кандидатури која се доноси у марту. Мислим да ипак сви, без обзира на којим смо функцијама, морамо да учинимо све што можемо да добијемо позитиван одговор из Брисела да бисмо изашли из ћорсокака.

А због чега покрајинска власт сама не покрене иницијативу за решавање питања финансирања?

– Имали смо много законодавних иницијатива у ранијем периоду, али ниједна није прихваћена у републичком парламенту. Нисам ја против тога ни да сад покренемо ову иницијативу, али о томе мора да се постигне консензус.

Који су конкретни бенефити од Статута АПВ две године након његовог доношења?

– Ми смо Статутом политички преузели надлежности, али суштински има још много посла да се те надлежности у пуној мери и реализују. Пре свега зато што још није решено питање финансирања Војводине. Нажалост, ни наш Устав, који још нисмо у пуној мери применили кад је реч о покрајинској аутономији, није еврокомпатибилан и мора се мењати да би се омогућила даља децентрализација, регионализација и демократизација земље. Војводина жели само аутономију, ништа друго. Али ту нашу аутономију треба уважавати, као и друге регије у Србији. Једино тако можемо бити успешни, а тиме и конкурентни у Европској унији.

Зашто је војвођанска администрација данас пасивнија него на почетку мандата овог сазива кад је ипак имала политичку иницијативу везану за доношење Статута и Закона о надлежностима?

– Мислим да сви имамо велико искуство због тог процеса, у којем смо имали и успешних момената али и врло много негативних епизода и притисака према Војводини. Због тога постоји и доза разочарења. Али, мислим да смо можда могли постићи више да смо унутар коалиције владајуће у Покрајини били мало одлучнији.

(Дневник)